

VI GURE GURASOEN JAUNGOIKOA

-Aitita! Amama!

-Iloba, zer dozu?

*-Norgaitik? Zergaitik
hain pozik zagoz zu?*

1

Euskaldun sortu nintzan
ta euskaldun bizi,
gurasoak euskeraz
eusten irakatsi.

2

Jaio ta bateatu
biharamonean,
txikitatik bizi naz
kristautasunean.

3

Gurasoen ondoan
hazi naz fededun,
eta Euskalerrian
eurak lez euskaldun.

4

Hamar anai-arreba
izanak gara gu,
hau pozik esateko
kontutzat daukagu.

5

Zortzi seme-alaba,
zer poza daukagun!
Ondo hazi ditugu
Jaungoikoa lagun.

6

Beti izan dogu maite
gure Jaungoikoa,
gu pozik biziteko
ez al da nahikoa?

7

Gu ahalegindu gara
parkatzen alkarri,
eta alkar laguntzen;
ez al da pozgarri?

8

Aberatsak ez gara
baina bai onradu,
orain hobeto gabiltz
ta poza daukagu.

9

Ondo probauta gagoz
nekez eta lanez,
baina pozik aurrera
ahal dantxoa janez.

10

Bizimodua zer dan
guk ondo dakigu,
sinistu nahi badozu
hona geu testigu.

11

Hara ta hona gabiltz
pozik eta bakez,
ahal dan ona eginez
geure borondatez.

12

Etxean ta kalean
badogu zer egin:
on egin nahi dauana
jubilatu ezin.

13

Urte asko daukagu
eskerrak Jaunari,
bakez begiratuaz
etorkizunari.

14

Gu beti izan gara
eleiztar ta kristau,
poz-pozik biziteko
asko balio dau.

15

Jainkoa Aita da ta
ez dogu bildurrik,
guk ez dogu egiten
betiko agurrik.

16

Bizian Gora dogu
gure Alkartea,
hantxe indartzen gara,
hau da suertea!

17

Jaso, ilobatxoa,
gure erentzia:
maitasunez emonda
esperinetzia.

18

Zuengan luzatzen da
gure arrazia,
frutuz bete dadila
erein dan hazia.

19

Laster joango gara
Jainko Aitagana,
han alkartuko gara,
iloba laztana.

20

Munduan zu eta gu
gara txandakoak,
zeuk hobetu egizuz
guk egindakoak.

21

Ez ahaztu gure poza
Jaungoikoa dala,
zu eta gu, iloba,
bedeinka gaizala!

22

Horra aititamamak
bihotzez esana:
Zergaitik bizi garan,
hain pozik, laztana.